

Setmanari de Banyolas

PREUS DE SUSCRIPCIÓ

A Banyolas: 1'00 pta. trimestre.
A fora: 1'50 »
Número solt: 10 céntims.

Periódich d'acció catòlica

Redacció y Administració:
Carrer de Girona, Número 6 A

Banyolas, 18 de Juny de 1911

Anuncis y comunicats á preus convencionals
No's fornan els originals

¿Perqué ha disminuït el patriotisme á España?

Aquesta qüestió es més de psicologia que de altre cosa.

El patriotisme en una nació consisteix en l'amor de sos habitants á les coses propies de la mateixa. Es l'amor á ses costum, historia, lleys, cultura, virtuts, etc. Fins les que son de poch valor, pel sol fet d'esser de tal nació y formar part de son patrimoni, adquireixen als ulls de sos habitants un mérit que no tenen.

Les nacions tenen son patriotisme que s'encamina á sa conservació, de la mateixa manera que cada individu té son amor á sí mateix. Més, aixís com l'amor de sí mateix, quan es perfet, está en armonía ab l'amor als altres; igualment el patriotisme de bona lley no es egohista, sino que aquest sentiment de amor nacional s'agermana admirablement ab el de la fraternitat ab els altres pobles.

Aquest es el patriotisme verdader, que té son arrel en el Cristianisme, ben diferent del patriotisme del món pagá que era essencialment egohista, arribant fins á la ostilitat envers els estrangers.

Per esser gran el patriotisme y esser á la vegada racional y humanitari y no egohista, es necessari que s'fundi en l'ideal cristiá. Els grans interessos, les altes mires y vastes orientacions del Cristianisme fan que'l poble que sab sentirlo estigui verament satisfet de sí mateix, per haver arribat á tal grau de cultura intelectual y moral, inassequibles pels pobles apartats de les veritats de la verdadera Religió.

Més, á la vegada de ser gran aquest patriotisme, perque té'l fonament més gran possible, es també just, humanitari, desinteressat, apartat de mesquineses y

mires egohistes y desitjos d'exténdrer y propagar á fora tot el bé per ell assolit.

España ha sigut la nació que en major grau ha possehit aquest patriotisme.

La nostre nació ha estat, y ab fonament podia estarho, orgullosa de sí mateixa, ab orgull de bona lley, puig anava al devant de totes les altres nacions per sa superior cultura, filla de sa gran fe, com també per son gran poder y adelantamiento en tots els ordres.

Aquest perfeccionament y superitat d'Espanya havia nascut, s'havia format y arribat á sa maduresa al color del ideal cristiá, qu'era l'ánima de nostre civilició.

L'ideal cristiá doná á Espanya impuls, valor y constancia per realisar les més grans obres. Ell era'l fonament del nostre patriotisme y al mateix temps la llum que encaminava l'entussiasme nacional á coses elevades, grans y dignes del amor del poble espanyol.

Més Espanya, que havia tret de sa fe tota sa grandesa, caigué en la tentació de escoltar les novetats de doctrina que li vingueren de fora; va enamorar-se de certs errors que se li presentaren rodejats de aparato filosófic y de cultura europea; va tastar la poma de la ciencia nova, enemiga de Cristo; va créueres que aixís seria una nació progressiva, adelantada y digne de figurar en el concert dels pobles cults.... y, efectivament, va quedar pobre, abatuda, sens ideals, sens fé; perdé sa gloriosa tradició; s'olvidá de sa grandesa; se trová despullada de ses més riques joyes; no's recordá de sos bens propis, de son rich patrimoni, perque'ls sabis modern li varen dir que tot lo que tenia era antiquat, y de aquest modo, passá, de reina que era, á esser una pobre esclava que s'ofereix á servir gratuïtament y á tributar els més grans elogis á qualsevol nació culte que vulgui europeïzarla, trayentli aquella fé y religiositat que li han trasmés els antepassats y que

moltíssims espanyols encara s'empenyan en volguer conservar ab esprit refractari al progrés.

¡Pobre Espanya! ¿Qué té d'estrany que't trovis desanimada, perduda, sens confiança en res, divorciada dels que't dirigeixen y completament á les fosques, si ets perdut, més ben dit, si t'han robat tot lo teu ó sigui, lo que tenias de més rich y valios?

Es en va que's pretingui fer renáixer el patriotisme, l'entussiasme y la vida del poble espanyol ab una cultura postisa, ab drogues del estranger, ab aires de fora que'ns ponten tot lo dolent d'Europa y res de lo bó.

Per aquets procediments el poble no reviurá, no s'entussiasmará, no estimará.

Tornéu á Espanya sa cultura propia, son propi esprit, lo que ha constituït l'ánima espanyola, y de aquest modo resucitará, y podrá tornar á ser una nació en extrem progressiva y adelantada, y no tindrà necessitat de captar á les demés nacions lo que tindrà en abundancia y fins per poguerne regalar á n'els demés, com ho feya avants.

¿Podrá aixó realisar-se? ¿Podrá Espanya sortir de sa postració y realisar-se y cultivar son patrimoni y ocupar en els temps moders un lloch digne de son pasat?

Deu ho vulgui y la Verge'ns empari, y, per la nostra part, tots els que encara tenim amors y esperances, perque encara conservém viva la fé, única font del verdader patriotisme, trevallem ab constancia pera espanyolisar á España y traurer d'ella tot lo exótic que'ns han introduhit de frau.

JOAQUÍN COROMINA.

LA CARPA

XXI y último
Pesca de la carpa

La carpa es un pez muy tímido, astuto y desconfiado. Su captura requiere toda la destreza y arte de un buen pescador.

Las carpas, peces muy hábiles, saben distinguir perfectamente un cebo colocado en el anzuelo, de un grano ó una larva inofensiva, sobre todo si se trata de individuos viejos.

Se encuentra la carpa en las lagunas y en las aguas tranquilas de los remansos de los rios.

Los cebos recomendables para la carpa son muy numerosos: las pastas de todas clases, gusanos, trigo cocido, habas, larvas de mosca, patatas, etc., etc.

Para las pequeñas carpas los mejores cebos son las pastas, los gusanos de tierra, trigo cocido; mientras que para las adultas las habas cocidas constituyen la carnada por excelencia.

La caña para pescar la carpa debe ser fuerte y de una longitud de 5 á 6 metros, bien equilibrada y guarnecido de argollas de alambre ó de latón.

El *carrete* debe ser de metal y suficientemente grande para poder contener de 60 á 70 metros de línea.

El *sedal*, de crin, seda ó pita, fuerte, de dos yardas de longitud provisto de plomo redondo en forma de oliva, agujereado para permitir pasar libremente la línea. Es preciso fijarlo á 40 centímetros del anzuelo.

Como *indicadores*, *flotadores* ó *tapón* debe escogerse una pluma grande ó mediana según la profundidad del agua y mejor aun los *corchos ingleses* de forma alargada de pluma de puerco-espín. Este último muy sensible, aguanta mucho plomo perfectamente, llevando la ventaja de no retener el agua como sucede con los de pluma ordinaria. Si la pesca se efectúa á cinco metros de profundidad, el flotador debe colocarse á la misma distancia del plomo por lo ménos, para permitir á la línea tocar fondo, dejando arrear el anzuelo.

Los *anzuelos* para los cebos de pasta, trigo y larvas de mosca deberán ser del n.º 8 ó 10. Para los gusanos de tierra del n.º 6 ó 7 y para las habas del n.º 2 ó 3. Muchos pescadores prefieren los anzuelos de tres ramas del n.º 9 ó 10, por la pasta y patatas cocidas.

Se debe depositar una buena cantidad de cebo, á fin de que las carpas lo coman y se

acostumbren a buscarlo, en los sitios que se haya elegido para pescarlas y mejor aun en varios parajes, sobre todo en las lagunas, al objeto de cambiar de sitio si el pez asustado no muerde en el primero. Estos cebos que se colocan en el fondo del agua para querenciarlas á un punto determinado, consisten en trigo ó granos de cebada cocidos, los cuales se depositan con tres ó cuatro días de antelación ó cuando menos una noche antes de efectuar la pesca.

La pasta para los anzuelos de ser extremadamente limpia. Dicha pasta, aparte de las muchas fórmulas que existen la más recomendable es la que resulta de leche y pan blanco; los gusanos asimismo deben limpiarse hasta obtener su transparencia; el trigo cocido debe estar también bien lavado.

El pescador debe guardar el más profundo silencio y hacerse invisible como un silfo, porque las carpas llevan la desconfianza y el recelo hasta un punto inconcebible y el menor ruido, la más ligera sombra las espanta y las pone en precipitada fuga. Si la pesca se efectúa desde las márgenes es necesario, por consiguiente, acercarse con precaución y preparar la línea á diez ó quince metros de la orilla; pescar en los grandes fondos con hierbas y juncos, ya que estos sitios son los predilectos de las carpas. Mientras sea posible medir con antelación los fondos á fin de no practicarlos en el mismo día puesto que la presencia de la sonda asustaría á los peces.

La carpa se aproxima muy despacio al objeto que llama su atención: vacila mucho antes de avanzarse al anzuelo, y luego lo verifica progresivamente. El pescador novel que ve el corcho agitarse, pero no hundirse, cree que es algún pececillo que juega con el anzuelo: tira de pronto y la carpa huye; pero si tiene paciencia y espera á que el corcho desaparezca por completo debajo del agua, tirando entonces con un golpe seco, puede estar seguro de que ha de sacar una carpa.

Cuando el pez está clavado y se defiende tenazmente aun en la superficie del agua debe emplearse un redcilla (salabre) para capturarlos definitivamente.

Los meses más propicios para la pesca de la carpa son julio y agosto, aunque también pueden hacerse buenas pescas en marzo, abril y septiembre.

FRANCISCO DE A. DARDER Y LLIMONA.

La Professó de Corpus

¡Trau lo cobrellit Maria
que la professó ja ve!
¡Francisco, Pep, Enriqueta,
al balcó; apa pujéu!
¡noya porta la ginesta!
¡hónt tenui los paperets?
¡cuyteu que 'ls gegans ja surten
al capdevall del carrer!
¡ja son aquí! ¡estigues quieta!
¡no mogueu fressa, baillets!
¡Fora la gorra, Geroni!
¡no veus que passa la Creu?
¡noy los gegans que van macos,
pero, éll es forsa lleig!
¡lo sacristá ab la Creu bona
y los dos escolanets!
¡vingan grapats de ginesta
apa noy no 'ls hi planyéu!
ara venen los pobordes
y 'ls sacerdots reverents,
y entr'ells los xantres que cantan
lo *Sacris* solemniament.
¡No tiris tanta ginesta
que pel *tálem* no 'n tindréu!
Miréu, mare la Custodia
y al d'atrás l'Ajuntament!
¡Ara passa lo *Santíssim*
maynadeta ajenolleus!
¡Alabat Sia per sempre
lo *Santíssim* Sagrument

JOSEP SIMÓN Y JURANY, Pbre.

Somni

Jo tenia un somni bell
somniaua l'estelada,
més amunt el cel hermós,
més avall la terra ingrata.

Les portes que hi havia allí
eren fetes d'or y plata,
les guardava un angelet
que duya les ales blanques.

Al veura 'm ell somrigué
era l'àngel de ma guarda
que m'obris vaig demaná
la bonica portalada.

A una má hi duya les claus,
a l'altre hi duya una palma
una corona en son front
de diamants hi brillava.

La corona era per mí,
ell mateix me la posava,
les portes m'obria del cel
y va dar-me una abraçada.

Del somni que era tan dolç
tot seguit vaig despertar-me,
y aquí en la terra altre cop
tot afligit me trobava.

Jo tenia un somni bell
somniaua l'estelada
més amunt el cel hermós,
més avall la terra ingrata.

ISIDRE CASTELLS.

«EL CRITERI»

La traducció catalana de l'obra més popular den Balmes, que durant tot l'any passat vingué publicantse en capítols en les planes del nostre volgut confrare *Gazeta Montanyesa*, acaba de sortir en un bonich volúm editada, á la Casa Brusi per compte de les Societats Econòmiques de Barcelona. S'ha fet numerosa la tirada á fi de popularisar aqueix llibre, y encara que no podém avençar quina distribució gratuita ne farán les esmentades societats, no dubtem que enguany figurará *El Criteri* entre 'ls premis d'exámens que s donarán als noys de les nostres escoles públiques.

A eixa versió catalana del *Criteri* el traductor hi ha po-at el següent prólech del qual volém també donarne la primicia als nostres llegidors.

«M'ha abellit el coi de venirmen á escriure aixes quatre ralles de proemi pera la traducció catalana de EL CRITERIO den Balmes, en la mateixa cambreta de la masía del *Prat de Dalt* de Sant Feliu de Codines, hont el sabi doctor escrigué tan celebrada obra. He volgut per uns moments sentir com la presencia del pensador, assentantme en la cadira de repós ab la mateixa taula y tinter que la familia guarda com preuades reliquies; y al obrir l'exemplar de la primera edició de EL CRITERIO que porta la dedicatória autógrafa; *Al Sr. D. José Prat, su amigo el Autor*, m'ha semblat que 'l veyá al insigne sacerdot sortir de la contigua capella, després de dita la missa, y posarse á la tasca diarir d'anar buydant, paragraf per paragraf y capítol per capítol, los sabis adoctrinaments del admirable tractat de Filosofia popular.

Segurament que 'l Balmes ja la portava de cap, desde molt temps aquesta obra; pero aquí en la plácida quietut de la montanya, reposant son esperit de la febrosa excitació que en la continua lluyta d'una populosa ciutat senten los més serens y equilibrats esperits; refet son organisme, que no tou may gayre robust, ab les sentors oxigenades de les pinedes del voltant, y sentint lo suau escalí de la amistat dins l'ambient sanitos d'una antigua casa payral, pogué donar forma definitiva á son pensament y deixar que anassen brollant de sa ploma els tressors de regles y de observacions justes y atinades pera pensar be y obrar raionalment.

A mon entendre no deixa de tenir una in-

tima relació psicológica EL CRITERI ab el lloch hont fou escrit; porque tot y essent un tractat de filosofia práctica ó del sentit comú, y per tant de interés y utilitat universal, porta no obstant com un resguard característich de familia, y ve á ser com lo *schema* fidelíssim de la mentalitat catalana, la concreció didáctica del bon sentit, del seny prácticich de la nostra gent, que en ningun altre indret pot millor estudiarse com en les masies y cases payrals que han sigut sempre y son encara, á pesar de les mudances del temps, la fibra vital y la deu inestroncable renovadora de les energies y de les virtuts de la raça.

EL CRITERI es el més catalá y 'l més personal dels llibres den Balmes. Y dich personal, porque desde la primera vegada que 'l vaig llegir, sortint quasi de la infantesa, m'ha tet sempre l'efecte d'una especie de vigorós auto-retrato. De segü que al nostre insigne doctor may se li ocorregué escriure ses memories; pero les planes del CRITERI venen á ser com un dietari íntim en que, sense contar res de sa vida, l'autor s'hi retrata d'una faicó verament sugestiva.

Recopitar, encara que fos breument los elogis que s'han fet del admirable llibre, fora perllongar excessivament aquest prólech. Valga per tots, lo que 'n ha dit darrerament D. Marcell Menéndez Pelayo, en son discurs que clogué felicment lo Congrès Internacional de Apologética, celebrat á Vich ab ocasió del Centenari primer del naixement del filosof: «La gloria den Balmes com filosof popular es »EL CRITERI, una especie de joguina literaria »que poden entendre fins el noys, una lógica »familiar amenisada ab exemples y caràcters, »una higiene del esprit formulada en regles senzilles, un códich de seny y de cordura que »bastaría á la major part dels hòmens pera so- »córre sense greus relliscades el camí de la »vida.

Per aqueixa trascendencia ética podria dir-se que EL CRITERI es com un Kempis filosófic que mereix ser llegit per tota mena de persones, com es llegit el Kempis ascétich per tots los que desitjan viure una vida espiritual sinceramente cristiana. A fi de popularisar-lo més y més se publica aquesta versió catalana, en numerosa tirada, costejada per les societats barcelonenses, *Económica d' Amichs del País, Foment del Treball Nacional, Ateneu Barcelonés, Cambra de Comerç y Círcol de la Unió Mercantil, Institut Catalá de Sant Isidro y Lliga de defensa industrial y comercial*, les qual entitats prengueren aquest acórt y determinació per associarse á la celebració del Centenari, divulgant en la nostra nadiua llengua l'obra més popular y de més práctica utilitat educadora que escrigué lo immortal publicista.

JAUME COLLELL, Pbre.»

La Festa del Corpus á Banyolas

á principis del sígle XVII

Durant l'interbadiat que subreguí (al de Fr. Lluís de Alentorn) alcansá la nostre iglesia parroquial poder solemnisar ab pública professó la festa del Corpus, fins llavors sols primitiva de la dels Benedictins, ab la equiescencia dels quals devia contar la Vila, al solicitar tal gracia del Diocessá D. Onofre Reart, que al concedirla en 27 de maig de 1617 fixa que s celebrés dita solemnitat lo diumenge següent al día del Corpus y que la professó seguís lo curs ordinari de les demés que surtían de la parroquial.

En lo Monestir se celebrava esta ab la major pompa. Veus aquí l'ordre de la Professó del día de Corpus, treta y trasladada de una escriptura vella en paper volant de mossen Pujadas notari quondam y altre de

mossen Pere Prat quondam y es la que segueix:

1. Primo los que aportan antorxas de la confraria dels sants angels.
2. Los pobordes forasters.
3. Los pobordes de la confraria dels sastres y calsaters.
4. Los pobordes de teixidors de llana.
5. Los poborderdes de la confraria dels teixidors de llí.
6. Los pobordes de la confraria dels sabaters que es molt vella.
7. Los pobordes de la confraria de Sant Eloy, dels ferrers.
8. Los pobordes del ciri dels fills de vila.
9. Los pobordes del ofici de parayre.
10. Los pobordes de la confraria del Sant Sagrument.
11. Lo tallam lo aporta lo senyor procurador general, y si es cas no hi sia, lo aporta lo senyor Jutje en son lloch y los tres Jurats y lo clavari de la vila que tenen los dits Jurats ab altra persona que elegeixen per aportar-lo.
12. Lo Batlle aqueix día no hi té lloch porque ha d'estar per vila y per los cantons, mirant no hi hagen persones per vila ab armas, porque no's seguies escándol.
13. Lo Jurat patit ó altre Jurat per ell fa lo cap de la professó ab una persona vella de la vila que elegeixen que 'ls va al costat á una esquerra d'ell.
14. Las antorxas ó atxas del Sant Sagrument van devant del tallam y del Sant Sagrument.
15. Las antorxas dels Jurats ó atxas van darrera de las del Sant Sagrument al costat dret y esquerra dels Jurats qui aportam lo tallam.
16. Los qui aportau las varas per ordenar la professó elegeixen los pobordes de la confraria del Sant Sagrument.

(Del «Ensaig históric sobre la vila de Banyolas» per D. Pere Alsins).

Del Seminari del Collell

Aplech infantil

El diumenge prop passat tingué lloch en el Santuari de Ntra. Sra. del Collell el projectat *aplech infantil* ab assistencia dels noys y noyes de la 1.ª Comunió dels pobles del Cellén, Torn, La Miana y Briolf, havent deixat d'assistirhi per causa de la pluja's de Mieras, Sant Miquel de Campmajor y Falgóns, que havian de donar el major contingent; ab tot l'aplech se celebrá ab aquella animació propia de gent alegroya com la maynada y no falta qui preven els fruits de regeneració social que d'actes com aquet se'n poden seguir.

Escriu un testimoni de vista: Serían las onze del matí quant comensá á notarse algún moviment de la festa que estava preparada pera la tarde. Era'l Sr. Ecónomo de La Miana que arrivava ab uns dotze xiquets y unes quatre ó cinch noyetes precedits del seu pendó. El Párroco de Briolf ab alguns noys havia arribat un poch antes. Son aprop de les 3 de la tarde y compareixin els párrocos del Torn y Cellen ab un notable contingent de noys y noyes y de pares y mares que 'ls acompanyaven, guiats pels seus respectius pendons; l'ajust comensá á presentar ja'l carácter d'aplech. Bon punt entrats en l'Iglesia se resá'l Sant Rosari, la visita al Santíssim y se cantá pels noys del Colegi «Sagrari del Altíssim etc.»

Tot seguit fan els noys y noyes la pro-

mesa de no blasfemar y de guardar lo Sant Diumenge, objecte principal que 'ls havia portat al Santuari y que venia expressat en les següents paraules que llegí un y repetiren els altres: «Aquí 'ns teniu, Reyna de Cels y Terra, ... jamáy ens posarém el Sant Nom de Deu á la boca si no es per alabar-lo; jamáy contristarém el Cor de vostre diví Fill ab el pestilent llenguatge de la vil blasfemia ni de la paraula escandalosa, y posarem un especial cuidado en coltre lo Sant Diumenge. Aquesta es la promesa formal que us fém y rubriquém ab nostra firma; alcansántnos vos gracia perque sapigam cumplirla».

Cantat l'himne «Ben alt lo front, lo mon per testimoni» pujá a la trona un pare caputxí que elogiá l'acte que acabavan de realisar y 'ls encoratjá pera seguir fermes y constants en la seva promesa.

L'acte termená ab gran entusiasme ab el cant de

Al blasfemar fem guerra.
En nom de Deu Etern,
Trayém de nostrr terra
La llengua del Infern.

y ab ¡Viscas al Cor de Jesús! ¡Visca la Verge del Collell! ¡Guerra a la blasfemia!

¡Bonica idea! els nens, els homes de demá, aixó es els que dintre poch formarán la societat, han promés devant de Deu y la seva Mare Santíssima guardar la Sant diumenge; jamay tacar la seva llengua ab la immunda blasfemia, afront de nostra terra. Si algú d'ells te alguna vegada la flequesa de parlar malament ¿cóm no's recordará de la seva promesa y no s'esmenará?

Tots els nens ostentavan en son pit l'escut del Sagrat Cor de Jesús: Amor contra odi, com es la blasfemia.

Convindria generalisar aquets petits aphechs per formar homes nous, pasta nova en mitj d'una massa social tan corrompuda pel vici del mal parlar. ¡Bé pels pobles del voltant del Collell!

El Corresponsal.

Crónica

La festa de Sant Antoni se celebrá ab la solemnitat dels demés anys, als divins oficis hi assistí 'l cos de Bombers y molta concurrència, predicá molt eloqüentment les glories del Sant un Pare Caputxí d' Olot; la professó no 's pogué celebrá á causa de la pluja, després se posá bé 'l temps y 's varen ballar sardanes á la plassa.

Dilluns un vehí d'aquesta vila habitant de la plassa de les rodes anomenat «El Garbo» vá pescar una tenca de Mongolia que torná á tirar á l'estany; mereix un aplauso per aquest acte. Cada día 's veu més concurrència de pescadors de canya á l' Estany; aixó demostrá 'l gran interés qu'ha despertat el llessament de peix realisat per la Festa Mayor.

Hem tingut el gust de saludar al nostre amich D. Francisco Gallifa exalcalde de Manresa, qui ab la seva familia van á passar una temporada á la seva propietat de Marllant, també 's troban entre nosaltres varies families entre les quals figuren les del nostres amichs, del senyor

Santano, y de D. Pompeu de Quintana. Que'ls hi siga agradable la seva estancia.

El dilluns fou sorprés pels vigilants del resguart de consums un vehí de Porqueras en el moment que paraba un barbol á la Ribera Castellana, prop del Estany, s' el denunciá y se l' hi ha imposat una multa.

Nostres benvolguts amichs, D. Josep M.ª Vilahur Diputat Provincial y D. Santiago Masó distingit publicista han anat á Madrid á informar en la Comissió del Congrés sobre el projecte de lley d'associacions en representació de la Junta Diocesana y de les associacions católiques y obreres d'aquest bisbat. Els felicitem per lo molt bé que desempeñaren l'encàrrech.

El ví que fins ta poch estava ab un preus extraordinariament alts, ha sofert una gran baixa, ab pochos días s' ha abaratit de 4 á 6 ptes. per bot, y ab tendència á baixar més. Ens n' alegrém molt perque molts treballadors se veyan casi privats de veuran per lo costós qu'era.

Hem sabut que el Sr. Vesallo s'havía ofés en gran manera, per el solt que publicárem en el nombre passat, referent al seu *Cine*.

Cregui el Sr. Vasalló qu'al fernes eco en el periódich de les queixes, qu'amichs nostres'ns exposaren contra les exhibicions á que 'ns referiam, ho férem sentintha de veres, precisament perque, donant fe á lo que se 'ns había contat de les seves intencions respecte al carácter serio y decent dels seus espectacles pensábam no sols no tenir que censurarlos may, sino fins poguer algún día dedicalshi alguns elogis, que li servissin d'estímul pera continuar per el camí emprés.

Per xo, al dírsenos que en les sessions del dilluns de la setmana passada s'hi habían cantat uns *couplets* inmóral, que venían á tirar per terra totes aquelles protestes de serietat y desencia que nosaltres créyam sinceres, ho publicarem ab pena, pro convensuts de que no debíam ni podíam callar.

Ni un moment habíam duptat de la veracitat de la denuncia que motivá el nostre solt per procedir de persones que 'ns mereixen tota la confiança; no obstant al tenir noticia de que el Sr. Vasalló s'havía ofés tan per les nostres ratlles, arribárem á creurer que podían haber sorprés la nostra bona fe. Desitjosos d'aclarar lo succehit, y decidits a rectificar gustosos en el sentit que necessari fos pera restablir en un tot la vritat, preguntarem de nou als amichs que'ns donáren la noticia, y també á altres persones que en el día de referencia, assistiren al *Cine* del Sr. Vasallo.

De les nostres inquisicions en resulta que á una de les primeres sessions de la tarde del dilluns hi va péndrer part una *atracció* composta d'un y una, que cantaban uns *couplets* altament escandalosos,

segons delaració de persones fidedignes y que, en cambi, altres persones també dignes de crédit asseguran que en les sessions á que les últimes assistiren no hi trovaren res immoral.

¿Será que no en totes les sessions s' hi donaban els mateixos números?

No ho sabem. Pot molt ben ser que les immoralitats que mereixen les nostres censures s'hi donessin sense coneixement del Sr. Vasalló. No fora d'extranyar que els dos *cantants*, sense consultarli, donessin al públich algún ramet de *verdura*.

Sigui com vulgui, aconsellem al Sr. Vasalló, que procuri no's repeteixi el fet que motiva la nostra protesta, perque de no ferho aixís, pot tenir la seguretad de que el públich qu'assisteix al seu *Cine* será el que d' una manera més convincent que nosaltres li demostrará la seva disconformitat.

Per la nostre part celebrariám poguer un altre día, elogiar y recomenar el *Cine* del Sr. Vesalló, y veurer com totes les persones sensates amigues dels espectacles cinematográfichs, trovaven en ell, el lloch hont sense escrúpols, podrán passar honesta y divertidament la estona.

Va resultar espléndida, com tots els anys, la conclusió del Mes de Maig que va celebrarse diumenge passat, en la Iglesia del Monestir.

Al dematí, va haberhi Comunió General ab plática preparatoria.

A l' ofici, va cantarhi un nombrós cor de noyes, que fou lo que més va cridar l' atenció en les festes d'aquest any.

A la funció de la tarde, va predicarhi el Rnt. Miguel Buch. La concurrència va ser numerosísima en tots els actes y extraordinaria á la tarde.

Terminada la funció varen sortejarse els objectes religiosos de costum, sortint premiats els números següents: 2.972, 2.395 y 1.563.

L' endemá, á la nit, va repetirse la funció, predicanthi el Rnt. Verdura.

Han sortit pera assistir al Congrés Eucarístich á Madrit els Rnts. Andreu Compte, Joseph Oliver y Jaume Massot, de la Casa-Missió y el Rnt. Joan Paroles d'aquesta vila. També han sortit ab el mateix objecte els párrocos de Albóns y de La Mota.

Els hi desitjem un felis viatge.

El diputat provincial tradicionalista per Manresa-Berga, Sr. Pelfort se trova á Mieras hont pensa passar alguns días al costat de la seva filla, la distingida esposa del nostre amich Sr. Tomás Busquets, metje de dit poble.

Dimars próxim cantará la primera missa el nostre amich Rnt. Joan Pujolás, apadrinantlo una de les distingides senyoretas de Molins, amigues y suscriptores nostres.

La nostra enhorabona al celebrant, padrins y familia.

Per encàrrech del «Patronat Obrer Tradicionalista» va celebrarse dijous á l' Iglesia Parroquial, una missa en sufragi del ánima del tradicionalista Hilari Aldea, mort per els lerroxistes el día de l' Aplech de San Feliu de Llobregat. Va assistirhi respectable concurrència.

Llegim en l' últim número de *El Amigo del Pueblo* que els empleats de consums s' han incautat d' una botella d' anís, que segons lo que 'ns conta aquell periódich, ha reclamat inutilment el seu duenyo.

¿Será que se l' haurán begut y que per aixó resulten inútils les seves reclamacions?

Ms mou á curiositat el paradero de la botella y de l' anís, extraviats y com suposem interessará també als nostres llegidors, procurarém tenirlos al corrent del desenllás d'aquest enredo ó lo que sigui.

Avuy té lloch á Girona la sessió de clausura del Congrés Agrícola, qu' aquests dies s' ha celebrat ab gran lluhiment y molta concurrència.

Al día 25 del corrent s' inaugurará un servey d' automòvils entre Figueras y Cadaqués passant per Castelló d' Ampurias. Surtirá un automòvil á las 7 del matí y altre de Figueras á la 1 y mitja de la tarda.

Tením també molt bones noticias respecte al servéy projectat de Banyolas á Girona. El divendres marxá una persona molt interessada, en aquet projecte, á Figueras per enterarse de la clase y condicions dels que fan el trajecte de Figueras á Perpinyá, desitjem que sigui prompte un fet.

En en *Boletín Oficial* de la provincia s' ha publicat una circular del President de la Diputació Provincial, Sr. Riera previnguent als Alcaldes que de no ingresá els seus atrassos en la Corporació antes del 15 de Juliol próxim 's procedirá contra ells per la vía d' apremi.

Copiém de *El Social*:

Ventajas de una huelga

Madrid.—Para que comprendan todos, y particularmente los obreros, que las huelgas son armas de dos filos que perjudican lo mismo al que las esgrime que á aquel contra quien se esgrimen, bastará consignar que los 6.500 albaniles en huelga, en seis semanas, han consumido, sin producir, 94.000 duros de los fondos de resistencia.

¡Qué obras sociales más hermosas, de verdadera mejora del proletariado, podían haberse emprendido con esos miles tan infelizmente consumidos!

Fàbrica de paper "contínuo,"

Especialitat en papers colats
per a la indústria tapera

Joseph Frigola

Banyolas (Borgoña)

LA CATALANA

Ferreteria, quincalla y taller de llauneria

Jaume Saguer y Barceló

Plassa, 1 y Mercadal, 1.—BANYOLAS

Ferramentas per obras, objectes de cuyro y tot lo
concernient al ram.

Vidras plans, carburo de calci y teixits metàlichs.

Especialitat en gasometres

Instalacions per gas y aygua

Administració de las ayguas potables d'aquesta.

CIRILO MASOLIVER

PINTOR Y DORADOR

Colocació de papers pintats

Valls, 19.—BANYOLAS

XACOLATA

Torrent

CASA FUNDADA EN 1780

Puresa garantida.

Proveïdors de la Reial Casa.

Premiada en ditinstas Exposicions.

GLASSES ESPECIALS

per a colegis y comunitats relligioses.

Especialitat en la fabricació de xacolats fins

ab canyella y vainilla

DESPATX CENTRAL

Escribanías, 8.—Banyolas

LA VIOLETA

GARPINTERIA

Joseph Romans

Carrer Major.—BANYOLAS

FÀBRICA DE CALS HIDRAULICA, GUIX Y CIMENT

— DE —

Vicens Laqué

Banyolas

CICLISTES: Si voleu estar ben servits, en BICICLETES accesoris y tota mena de reparacions, dirigiuvos al conegut ciclista

Joseph Figuls

Especialitat en pneumàtics.

HEAGLE HUTCHINSON.

— BANYOLAS —

Tenda LA CONCEPCIÓ

— Pintures, pincells, barnissos de totes menes —

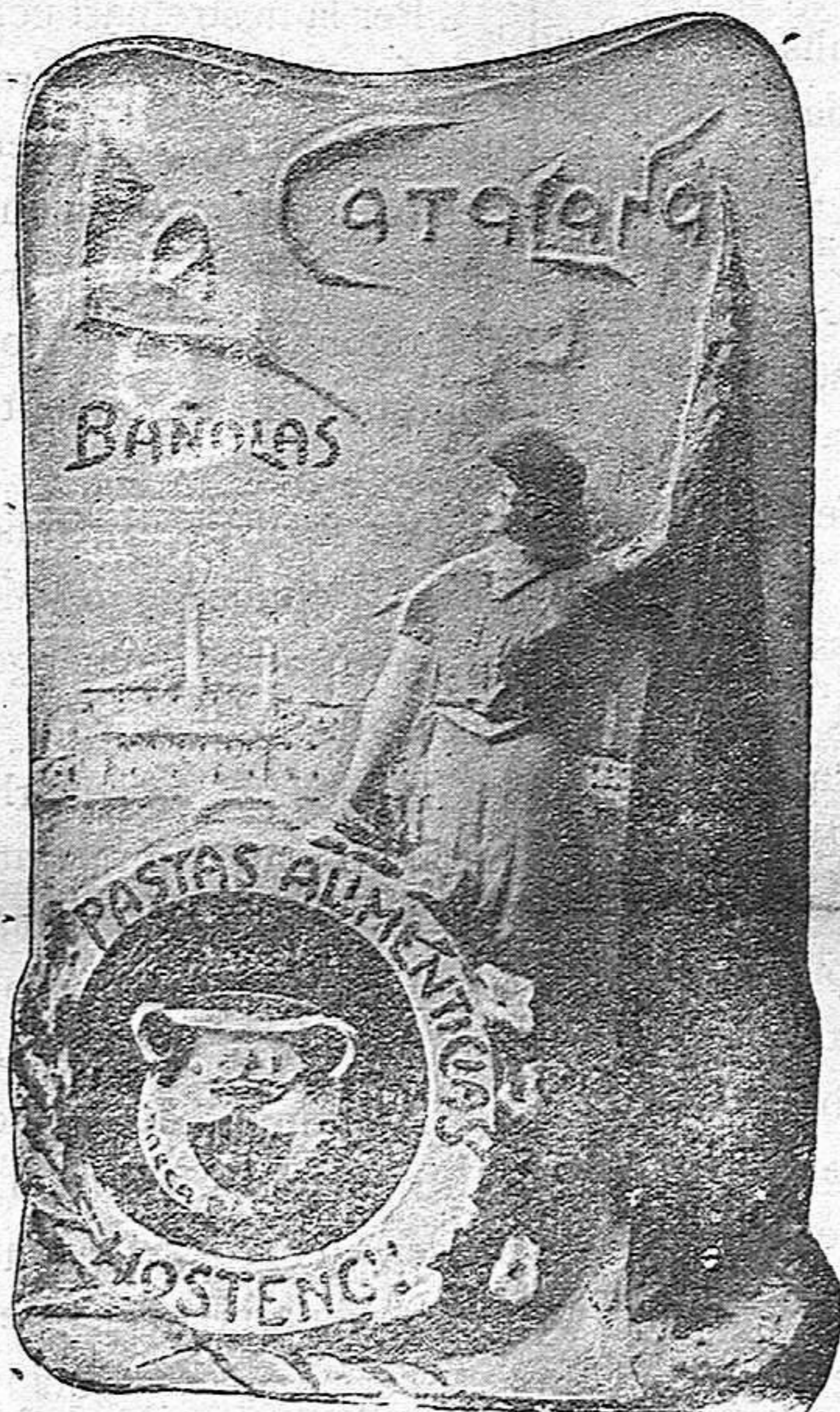
JOAN PUJOL

TURERS, 8.—BANYOLAS

Acreditada Fàbrica

— DE —

PASTES PERA SOPA

Gran Fàbrica de Chocolates

EL LAGO

— DE —

Lluís Tremoleda

CARRER DE GUIMERÀ.—BANYOLAS

Fàbrica de Xacolata

DE

Dolores Torras

BANYOLAS

BARBERIA

DE

Jaume Geli Verdaguer

Carrer Major, 23 y Plaça de la Vila, 21

BANYOLAS

L'Unión

Companyia anònima de segurs contra incendis

Fundada en 1828

LA NEW-YORK

Companyia de segurs sobre la vida

Fundada en 1865

L'Assicuratrice Italiana

Societat anònima de segurs contra 'ls accidents y reassegurs

Representant a Banyolas: EUDALD GARCÍA

Granades y aparatos "Biosca,"
matafochs sistema

Unich representant y venedor en la Provincia

Jaume Casellas Constructor d'obras

Plassa del Dr. Rovira, 1.—BANYOLAS

¡MALALTS! ¿Voleu recuperar aviat les forces perdudes y disposar d'una naturalesa ferena?
Feu ús del **Bioferm Sócatarg** :::

Indicat en la Tuberculosis, Raquitisme, Neurastenia, Impotencia, Desgana, Convalescencies, Agotament per haber passat malalties greus o per excessos de treballs moral o corporal. Es un medicament de gust agradable, recomenat per tots els metges que 'l coneixen, pei que han comprobat que refá depressa y ab seguretat.

Preu de venda: 3 ptes. l'empolla.

NOYES de colors pàlils, ab desvaneixements, caparro, cansanci, flaqueza, desarreglos menstruals, etc. etc. Obren també com a depuratives.—Les Píldores ferruginoses Sócatarg per sa composició y estar envoltades d'una capa especial, resulten sense gust, d'agradable flaire, no cansan al pahidor y son de molt bon pendre.

Píldores ferruginoses Sócatarg

Reconegudes com la meditació més certa pera la curació de l'Anemia, Clorosis, Linfatisme, Flux blanc, Menstruació dolorosa é irregular, etc. etc. Obren també com a depuratives.—Les Píldores ferruginoses Sócatarg per sa composició y estar envoltades d'una capa especial, resulten sense gust, d'agradable flaire, no cansan al pahidor y son de molt bon pendre.

Preu de venda: 2 ptes. el pot.

Únic y exclusiu preparador del

BIOFERM SÓCATARG y de les **PÍLDORES FERRUGINOSAS SÓCATARG**

J. Gratacós Vallmajó, Apotecari.

Dipositari a Barcelona **J. Viladoí**, Rambla Catalunya, 36

PUNTS DE VENDA: A les Farmacies y Droguerías ben proveïdes de per tot arreu.